

- 2) При положителен отговор на първия въпрос: могат ли лицензионните такси за търговска марка по смисъла на член 32, параграф 1, буква в) от МК да се отнасят до внесените стоки, въпреки че те се плащат и за услуги и за използването на корена на думата, която е името на общата група?
- 3) При положителен отговор на втория въпрос: могат ли лицензионните такси за търговска марка по смисъла на член 32, параграф 1, буква в) от МК да бъдат условие за продажбата на стоките за износ, внесени с местоназначение в Общността по смисъла на член 32, параграф 5, буква б) от МК, въпреки че плащането им се изисква и се извършва от предприятие, свързано с продавача и с купувача?
- 4) При положителен отговор на третия въпрос и ако, както в случая, лицензионните такси се отнасят частично до внесените стоки и частично до предоставените след вноса услуги: пропорционалното разпределение, което съгласно член 158, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 ⁽¹⁾ на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (Регламент № 2454/93) и тълкувателните бележки към член 32, параграф 2 от МК в приложение 23 към Регламент № 2454/93 се извършва само на база на обективни и количествени данни означава ли, че само митническата стойност по член 29 от МК може да бъде коригирана или в случай, че митническата стойност не може да се определи по член 29 от МК е възможно да се прибегне до разпределението по член 158, параграф 3 от Регламент № 2454/93 и при определянето на митническата стойност по член 31 от МК, доколкото иначе тези разходи не биха се взели предвид?

⁽¹⁾ ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.

⁽²⁾ ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3.

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 20 април 2015 г. — Taser International Inc./SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu

(Дело C-175/15)

(2015/C 236/33)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страни в главното производство

Жалбоподател: Taser International Inc.

Ответник: SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu

Преюдициални въпроси

Следва ли член 24 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че в хипотезата на „компетентност[...], която произтича от други разпоредби на настоящия регламент“, попада и положението, в което страните по договор за прехвърляне на правата върху марка, регистрирана в държава — членка на Европейския съюз, са се договорили недвусмислено и безспорно да възложат компетентността за решаване на споровете във връзка с изпълнението на договорните задължения на съдилища от държава, която не е членка на Европейския съюз, и в която е местоживеенето (седалището) на ищеца, когато ищецът е сезирал съд от друга държава — членка на Европейския съюз, на територията на която е местоживеенето (седалището) на ответника?

При утвърдителен отговор:

Следва ли член 23, параграф 5 от същия регламент да се тълкува в смисъл, че не се отнася до клауза за учредяване на компетентност в полза на съдилища на държава, която не е членка на Европейския съюз, така че сезираният на основание член 2 от регламента съд следва да определи дали е компетентен да разреши спора в съответствие с нормите на международното частно право, уредени в неговото национално законодателство?

Може ли да се приеме, че спор с предмет изпълнение по съдебен ред на задължението за прехвърляне на правата върху регистрирана марка в държава членка на Европейския съюз — задължение, поето по силата на договори, сключени между страните по този спор — се отнася до право, „за ко[е]то се изисква да бъде депозиран[о] или регистриран[о]“ по смисъла на член 22, точка 4 от регламента, като се има предвид обстоятелството, че според законодателството на държавата, в която е регистрирана марката, прехвърлянето на правата върху дадена марка подлежи на вписване в Регистъра на марките и на публикуване в Официалния бюлетин за индустриална собственост?

Ако отговорът е отрицателен, допуска ли член 24 от регламента в положение като представеното в горния преюдициален въпрос съдът, сезиран на основание член 2 от регламента, да установи, че не е компетентен да реши спора, дори и ответникът да се е явил пред този съд, включително и в последната фаза на производството, без да оспори неговата компетентност?

(¹) ОВ L 12, стр. 1, Специално издание на български език, глава 19, том 3, стр. 74).

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Испания), постъпило на 23 април 2015 г. — Florentina Martínez Andrés/Servicio Vasco de Salud

(Дело C-184/15)

(2015/C 236/34)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Страни в главното производство

Жалбоподател: Florentina Martínez Andrés

Ответник: Servicio Vasco de Salud

Преюдициални въпроси

- 1) Клауза 5, параграф 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (¹) следва ли да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която при злоупотреба със срочни трудови договори не предоставя общо на срочно наетия помощен персонал с нормативно установен статут, за разлика от наетите на трудов договор с администрацията в подобни случаи, правото на запазване на правоотношението като работници с трудов договор за неопределено време, които не са назначени за постоянно, т.е. правото да заемат временно свободната длъжност до редовното ѝ заемане или съкращаването ѝ в съответствие с предвидените в закона процедури?